

AJOPÄIVÄKIRJA

Timo Härkönen hs.auto@hs.fi
Kirjoittaja on vapaa toimittaja.

Vapaus, veljeys ja tasa-arvoisuus

Toiveuneni koeajoautoksi olisi ollut kuusisylinterinen, turboahdettu, viisiovinen ja mielellään Saksassa valmistettu musta citymaasturi. Siihen mahtuisi loistavasti viisihenkisen perheen kaikki matkatavarat plus koira ja laskettelusukset. Vapaitten nopeuksien moottoritillä se kulkisi kevyesti lähes kolmeasataa, ja kaikki sen turvajärjestelmät voitaisiin kytkeä toimintaan silloin, kun vaimo ajaa.

PURISTIN käteeni työnnettyjä ranskalaisen mopoauton avaimia. Katsoin minut koeajolle yllyttäneen viisitoista-vuotiaan kaverin naamaa, joka säteili innosta. Pudotin aurinkolasit otsaltani ja yritin nähdä muovikipon Porschena, kuten hän. Ei ihan onnistunut, paitsi hintalapun osalta. Liikaa nollia!

Alle kolmemetrinen "auto" imaisi minut penkilleen. Ovi läpsähti kiinni samalla äänellä kuin tyhjä lompakko sujahtaa taskuun, jos tällaisen ostaa, ajattelin happamana. Käynnistämiseen meni hehkutuksineen minuutti, ja kun yksisylinterinen kirnu vavisutti vartaloa, olin varma, että minut nähtiin kahtena sivulasin läpi. Töksäytin laitteen kadulle ja köröttelin muutaman korttelinvälin kivikovaa jousitusta kiroten. "Paina kaasua, höhlä!" nuorukainen kiljui räpeltäen auton MP3-soitinta lujemmalle. Tämä oli totisesti dubsteppiä. Jumps ja tömps, skriik ja pam mentiin muutama korttelinväli. Vauhtia oli nelisen kymppiä.

Yhtäkkiä tajusin mopoautojen filosofian.

auto suhahti ohitse kerta toisensa jälkeen neonsiniset viirusilmät hehkuen ja kone huutaen kaikilla neljällä kilowatillaan.

Takaisin mentiin nuoren ajaessa. Mutkat reunakiveyk-siä nuollen, kaasua pohjassa, jouhevasti. Yhtäkkiä tajusin mopoautojen filosofian. Vapaus, veljeys – ja lähes saavutettu tasa-arvo isompien joukossa. Sisällä ei kastunut. Kaveritkin mahtuvat kyytiin, ja poppikoneen tehoa pystyi päivittämään lisäakulla mieleisekseen. Laitteeseen oli saatavana lisävarusteita, joista oikean auton omistajana vain haaveilin: alumiinilattia ja brodeeratut penkit.

Kesätyöpaikkaa odotellessaan naapurinpoika katselee ottamaani videota tietokoneensa näytöltä. Meno näyttää ihan aidolta. Ja totta puhuen perhanan hauskalta.

JARRUTIN pensasaidan kohdalla ja päästin taakse kertyneen autojonon ohitse. Hermo kireällä vaihdettiin kuskia, ja sain ohjeet ottaa jalkakäytävältä älykännykällä korkearesoluutioista videopätkää youtubeen. Kyykistelin lumisohjossa, kun mopo-